

POSTANOWIENIE

Dnia 11 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi powódki

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 5 grudnia 2007 r., sygn. akt II Ca (...),

w sprawie z powództwa R. L.

przeciwko D. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 czerwca 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Powódka wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 5 grudnia 2007 r., opierając ją „na podstawie naruszeń przepisów postępowania, które spowodowały niezgodność orzeczenia z prawem, a mianowicie art. 207 § 3 k.p.c., 233 § 1 k.p.c., art. 60 k.c. i art. 328 § 2 k.p.c. oraz art. 391 § 1 k.p.c.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W skardze powódki w sposób niedopuszczalny zostały połączone dwa odrębne i autonomiczne elementy skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wymienione w art. 424⁵ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c.

Niezależnie od tego, analiza treści skargi jednoznacznie wskazuje, że w istocie została ona oparta wyłącznie na zarzutach dotyczących ustalenia faktów i oceny

dowodów, które w ogóle nie mogą być podstawą skargi (art. 424⁴ zd. 2. k.p.c.); oznacza to, że skarga nie została oparta na ustawowej podstawie.

W rezultacie, skarga nie czyni zadość wymaganiom przewidzianym w art. 424⁵ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c.

W skardze brak jest uprawdopodobnienia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy, co oznacza niespełnienie istotnego wymagania, przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżący przedstawi prawnie uargumentowany wywód, przekonujący że szkoda nastąpiła, określając jej wysokość, postać i czas powstania oraz powoła dowody lub inne środki, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16 i z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 35/08, OSNC 2007, nr 7-8, poz. 41). Skarżąca w sprawie niniejszej nie określiła wysokości poniesionej szkody ani sposobu jej obliczenia, co więcej: podała, że „problem sprowadza się tylko do powołania biegłego, który by określił wysokość szkody i sposób prowadzenia remontu”.

Z omówionych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., orzekł o odrzuceniu skargi.